

6de vergadering

Dinsdag 6 november 2007

Aanvang 13.30 uur

Voorzitter: Timmerman-Buck

Tegenwoordig zijn 70 leden, te weten:

Asscher, Van de Beeten, Bemelmans-Videc, Van den Berg, Biermans, Van Bijsterveld, De Boer, Böhler, Broekers-Knol, Doek, Dölle, Van Driel, Dupuis, Duthler, Engels, Essers, Franken, Goyert, De Graaf, Hendriks, Hermans, Hillen, Ten Hoeve, Hofstra, Holdijk, Ten Horn, Janse de Jonge, Van Kappen, Klein Breteler, Koffeman, Kox, Kuiper, Lagerwerf-Vergunst, Laurier, Leijnse, Leunissen, Van der Linden, Linthorst, Meindertsma, Meulenbelt, Meurs, Noten, Peters, Putters, Quik-Schuijt, Rehwinkel, Reuten, Rosenthal, Russell, Schaap, Schouw, Schuurman, Slager, Slagter-Roukema, Smaling, Strik, Swenker, Sylvester, Tan, Terpstra, Thissen, Timmerman-Buck, Vedder-Wubben, Vliegthart, De Vries, De Vries-Leggedoor, Werner, Westerveld, Willems en Yildirim,

en de heer Klink, minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Kneppers-Heijnert, in verband met het bijwonen van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in New York;

Haubrich-Gooskens, wegens deelname aan de verkiezingswaarneming in Guatemala;

Huijbregts-Schiedon, Eigeman en Elzinga, wegens verblijf buitenslands.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Ik verzoek de aanwezigen om te gaan staan.

Op 20 oktober jongstleden, de dag vóór zijn 82ste verjaardag, is oud-senator Harm van der Meulen overleden. Hij was voor het CDA lid van de Eerste Kamer van 1987 tot 1995.

Harm van der Meulen genoot landelijke bekendheid als vakbondsvoorzitter. Vrijwel zijn hele werkende leven heeft hij gewijd aan vakbondswerkzaamheden. Zo was

hij 21 jaar verbonden aan de Christelijke Metaalbond: eerst als ambtelijk secretaris, later als bestuurslid en tweede voorzitter. In 1973 werd hij secretaris van het Christelijk Nationaal Vakverbond, maakte hij deel uit van de Sociaal Economische Raad en het bestuur van de Stichting van de Arbeid. Van 1978 tot aan zijn pensioen in 1986 was hij voorzitter van het CNV.

Daarnaast vervulde hij verschillende bestuurlijke nevenfuncties. Zo was hij lid van de Bankraad van De Nederlandsche Bank en van de raad van commissarissen van Joh. Enschedé. Het voorzitterschap van stichting De Ombudsman in Hilversum en van Eemeroord, een instelling voor verstandelijk gehandicapten in Baarn, heeft hij, evenals het lidmaatschap van deze Kamer, tot zijn zeventigste levensjaar vervuld.

In de Eerste Kamer was Harm van der Meulen woordvoerder Sociale Zaken en voorzitter van de gelijknamige Kamercommissie. Bij zijn maidenspeech stond hij tegenover staatssecretaris De Graaf, met wie hij kort daarvoor als CNV-voorzitter stevige discussies had gevoerd. "Het ging er soms rumoerig toe, met vele emoties", memoreerde Van der Meulen die periode in zijn maidenspeech. "De Kamer", zo zei hij, "is een wat ander college; het is geen arena, zoals wij beiden wel eens hebben moeten betreden." Tijdens zijn voorzitterschap stond Harm van der Meulen in die periode van hoog oplopende werkloosheid vaak recht tegenover de kabinetten-Lubbers, als pleitbezorger voor de werknemers en met name de uitkeringsgerechtigden. Ook zijn eigen partij spaarde hij niet. Bij een van zijn vele afscheidsinterviews als CNV-voorzitter zei hij: "Ik kon niet anders dan kritiek spuien. Ik heb het nooit met plezier gedaan, maar ik mag omwille van de familieband toch geen ander standpunt innemen."

Dat, maar ook zijn gelijktijdige loyaliteit aan de partij, karakteriseert Harm van der Meulen. Hij was een charismatische, authentieke, gezaghebbende persoon, bij wiens rijke kennis en ervaring ook deze Kamer baat heeft gehad. Voor zijn maatschappelijke verdiensten is hij tweemaal onderscheiden: hij was Officier in de Orde van Oranje-Nassau en Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

De Eerste Kamer is Harm van der Meulen dankbaar voor wie hij was en wat hij heeft betekend. Moge dit een steun zijn voor de nabestaanden bij het verwerken van hun verdriet.

Ik verzoek de aanwezigen om een moment stilte.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

Voorzitter

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Militaire ambtenarenwet 1931 en intrekking van de Wet voor het reservepersoneel der Krijgsmacht in verband met onder andere de invoering van een flexibel personeelssysteem voor de krijgsmacht (30674);**
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag (30887);**
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Rijks-octrooiwet 1995 en enige andere wetten naar aanleiding van de evaluatie van de Rijsoctrooiwet 1995 van 2006 (Evaluatie 2006 Rijsoctrooiwet 1995) (30975, R1821);**
- **het wetsvoorstel Goedkeuring van de op 12 juni 2006 te Luxemburg totstandgekomen Stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Albanië, anderzijds, met Bijlagen en Protocollen; Trb. 2006, 212 (31035);**
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de bedrijfsorganisatie met betrekking tot de ministeriële goedkeuring van besluiten van bedrijfslichamen (31039).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

De **voorzitter**: De aanwezige leden van de fracties van de SP en de PvdD wordt aantekening verleend dat zij geacht wensen te worden, tegen het wetsvoorstel Wijziging van de Militaire ambtenarenwet 1931 en intrekking van de Wet voor het reservepersoneel der Krijgsmacht in verband met onder andere de invoering van een flexibel personeelssysteem voor de krijgsmacht (30674) te hebben gestemd.

De aanwezige leden van de fractie van SP wordt ook aantekening verleend dat zij geacht wensen te worden, tegen het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de bedrijfsorganisatie met betrekking tot de ministeriële goedkeuring van besluiten van bedrijfslichamen (31039) te hebben gestemd.

Ik deel aan de Kamer mee dat voorgenomen beslissingen omtrent ter instemming aangeboden JBZ-besluiten tijdens deze vergadering in de zaal ter inzage gelegd worden, conform de voorstellen van de commissie voor de JBZ-raad. Als aan het einde van de vergadering geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer heeft besloten conform deze adviezen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Zorgverzekeringwet en de Wet op de zorgtoeslag houdende vervanging van de no-claimteruggave door een verplicht eigen risico (31094).**

De **voorzitter**: Ik heet de minister van Volksgezondheid,

Welzijn en Sport van harte welkom in deze Kamer. De minister heeft deze Kamer eerder van binnenuit meegemaakt, dus hij weet wat hem te wachten staat. Ik wens hem veel succes, niet alleen vandaag, maar alle dagen die komen gaan.

De beraadslaging wordt geopend.

□

Mevrouw **Dupuis** (VVD): Voorzitter. Omdat ik in mijn bijdrage voor het voorlopig verslag al de problemen uiteenzette die de VVD-fractie met dit wetsvoorstel heeft, ga ik nu vooral in op de memorie van antwoord.

Om te beginnen besteed ik uitgebreid aandacht aan de kwestie van de solidariteit, de achterliggende waarde van de regeling van betalingen in onze gezondheidszorg. De VVD heeft de verantwoordelijkheid van burgers voor elkaars ongeluk en lot hoog in het vaandel. Sociale gerechtigheid en verantwoordelijkheid zijn voor liberalen sleutelwoorden. Een verevening van het leed dat mensen treft, via een door de overheid ingestelde regeling van verzekeringen, vinden wij in dat licht acceptabel, alhoewel wij het verplichte karakter dat aan onze volksverzekering kleeft, verregaand vinden.

Uit de debatten in de Tweede Kamer over dit wetsvoorstel bleek dat vrijwel alle politieke partijen de opvatting huldigen dat er geen enkel financieel verschil zou mogen bestaan in de betalingen voor gezondheidszorg in brede zin tussen frequente gebruikers van gezondheidszorg en degenen die zelden of nooit naar de dokter gaan. De VVD is het daarmee niet eens, zoals ook bleek uit de bijdragen van de VVD-fractie in de Tweede Kamer. De reden is onder meer dat gezondheidszorg niet alleen voor de gezondheid noodzakelijke voorzieningen biedt, maar ook een groot aantal consumentengoederen. Dat deze alle onder de verplichte volksverzekering vallen, gaat ons te ver. Daarom zijn wij voor een systeem van eigen betalingen, zodat degenen die veelvuldig van de gezondheidszorg gebruik wensen te maken, zich realiseren dat gezondheidszorg geld kost, en dat ook merken doordat zij extra uitgaven voor zichzelf genereren door vaak naar de dokter te gaan.

Vanuit het standpunt dat ziektegedrag voor een deel keuzegedrag is, is een systeem van eigen betalingen het beste middel om een overigens op solidariteit gebaseerd systeem in stand te houden. In de meeste westerse landen zijn systemen voor eigen betalingen. Wie vaak naar de dokter wil, is in dubbele zin welkom, maar niet geheel op kosten van anderen.

Mevrouw **Slagter-Roukema** (SP): Voorzitter. Een vraag ter verduidelijking. Ik luister geboeid naar het betoog van mevrouw Dupuis, maar wat bedoelt zij met "een groot aantal consumentengoederen"? Kan zij voorbeelden geven?

Mevrouw **Dupuis** (VVD): Ik denk aan de pil, aan allerlei medicatie die we nodig hebben omdat we de wereld over vliegen. Er zijn vele zaken die met leefstijl samenhangen en meer te maken hebben met consumentenkeuzen dan met gezondheidszorg.

Mevrouw **Slagter-Roukema** (SP): Ik wil geen "slakken" op laag water zoeken, maar vaccinatie voor mensen die de wereld over vliegen komt voor eigen rekening?